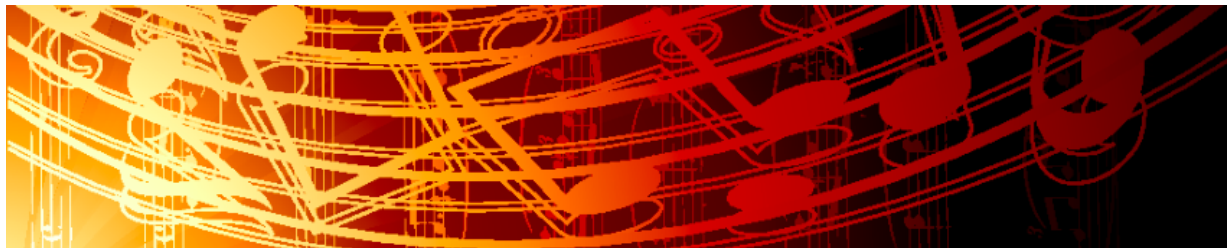

NIEUWE NOTEN

Voor nieuwe en verrassende muziek

Giuliano d'Angiolini – Antifona (CD Recensie)

Geplaatst op 14 september 2020 door Ben Taffijn

Giuliano d'Angiolini is een veelzijdig man. Hij studeerde compositie aan het conservatorium van Rome, etnomusicologie aan de universiteit van diezelfde stad en aan de Accademia Chigiana in Sienna en tot slot elektronische muziek in Padua. Die diverse achtergronden komen samen in zijn muziek, bijvoorbeeld op de vier stukken die deel uit maken van het bij Another Timbre verschenen '**Antifona**'.

D'Angiolini's werk is te plaatsen in een lijn die loopt vanaf John Cage en waarin het toeval een grote rol speelt. Niet voor niets stelt de componist in de binnenkant van het Cd hoesje: "All compositions follow strict procedures of indeterminacy (realised by diverse techniques" om te concluderen dat "each performance sounds different". Zo worden in het stuk voor orkest, 'Ad ora incerta' "long sustained tones and fragments of melodies are placed into time zones, which are measured in seconds, but whose boundaries fluctuate : it's Cage's system of 'time brackets'." De delen zijn dus gegeven, de volgorde niet, evenals de combinaties niet. De pianopartij is echter dan weer wel volledig uitgeschreven. Een ander aspect van D'Angiolini's muziek wordt bij beluistering van dit intrigerende stuk, prachtig uitgevoerd door het **Orchestra del Teatro Comunale**

di Bologna, onder leiding van **Tonino Battista**, eveneens duidelijk. Dit is muziek die draait om de schoonheid van klank, geen doel heeft, geen verhaal vertelt, nergens naartoe gaat. Ook dat deelt deze componist met Cage.

Foto: Fiammetta d'Angiolini

In 'Aria1' horen we D'Angiolini zelf solo achter de piano. En het trof me wat hij zelf over dit stuk zegt: "Everything is reduced to a simple melody, stretched across time and centred on the sounds. Indeterminacy enables each performance to have the freshness and the element of surprise that you experience when you

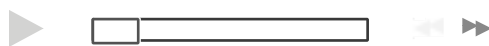
first hear a piece, before you can establish more precisely the relationships between events in the music, and before you can fix them within mental categories." Prachtige verstilde klanken die de tijd krijgen om op te lossen in de ruimte.

In 'Antifona voor fluit en piano' horen we Manuel Zurria en pianist Mark Knoop, beiden lid van Apartment House, dat we ook horen in 'Litania'. 'Antifona' vormt een hoogtepunt op dit album, met name Zurria schittert met een prachtige, ietwat omfloerste fluitklank, een klank die het wezen van de natuur oproept. De piano sluit daar in alle intensiteit op poëtische wijze bij aan. Indringende muziek die je als luisteraar niet onbewogen laat. Het belangrijkste kenmerk in 'Litania' is het gegeven dat de dichtheid van de muziek variabel is omdat elke speler kan beginnen op elk punt dat hij kiest nadat de voorgaande muzikant is begonnen met spelen, maar voordat deze zijn reeks noten heeft beëindigd. En ook hier valt de fijnzinnige muzikale taal van deze componist op, naast de bijna doorschijnende klank.

Beluister 'Ad ora interta' op Bandcamp en een deel van 'Litania'. Het album is hier te koop of rechtstreeks bij Another Timbre.

Antifona[buy](#) [share](#)

by Giuliano d'Angiolini

1. Ad ora incerta	10:24
2. Aria1	10:16
3. Antifona	11:37
4. Litanía	15:04
5. extract from 'Litanía' FOR STREAMING	08:48

Geplaatst in [CD Recensies](#), [Hedendaags gecomponeerd](#)[permalink \[https://www.nieuwenoten.nl/?p=9609\]](https://www.nieuwenoten.nl/?p=9609)